

Lovforslag nr. L 38. Fremsat den 11. oktober 1995 af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen)

Forslag

til

Lov om ændring af patentloven

(Implementering af TRIPS-aftalen m.v.)

§ 1

I patentloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 587 af 2. juli 1993, foretages følgende ændringer:

1. § 6, stk. 1, sidste pkt., affattes således:

»Den samme ret til prioritet gælder, selv om ansøgningen om beskyttelse ikke hidrører fra et land, der er tilsluttet konventionen, når en tilsvarende prioritet fra en dansk patentansøgning eller brugsmødelansøgning, i kraft af bilateral eller multilateral aftale, indrømmes i det land, hvor den tidligere ansøgning blev indleveret, og dette sker på betingelser og med virkninger, der i det væsentlige stemmer overens med konventionen«.

2. I § 13, stk. 1, udgår: », eller på det tidspunkt, da den efter § 14 skal anses for indleveret«.

3. § 14 ophæves.

4. § 19, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Efter at patentmyndigheden har sendt meddelelse som nævnt i stk. 1, må patentkravene ikke ændres således, at patentbeskyttelsens omfang udvides.«

5. § 46 affattes således:

»§ 46. Indehaveren af et patent på en opfindelse, hvis udnyttelse er afhængig af et patent eller en registreret brugsmødel, der tilhører en anden, kan opnå tvangslicens til udnyttelse af den ved det sidstnævnte patent beskyttede opfindelse eller den ved brugsmødelregistreringen beskyttede frembringelse, hvis den først-

nævnte opfindelse udgør et vigtigt teknisk fremskridt af væsentlig økonomisk betydning.

Stk. 2. Indehaveren af patentet på den opfindelse eller af den registrerede brugsmødel, til hvis udnyttelse der er meddelt tvangslicens i medfør af bestemmelsen i stk. 1, skal på rimelige vilkår kunne opnå tvangslicens til udnyttelse af den anden opfindelse.«

6. § 49, stk. 1, affattes således:

»Tvangslicens må kun meddeles den, som ikke ved aftale har kunnet opnå licens på rimelige vilkår, og som kan antages at være i stand til at udnytte opfindelsen på rimelig og forsvarlig måde og i overensstemmelse med licensen.«

7. § 49, stk. 2, 2.pkt. ophæves.

8. I § 49 indsættes som stk. 3 og stk. 4:

»Stk. 3. Tvangslicens kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori den udnyttes, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet. For tvangslicens meddelt efter § 46, stk. 1, gælder endvidere, at overdragelse af tvangslicensen skal ske sammen med det patent, hvis udnyttelse er afhængig af et patent eller en registreret brugsmødel, der tilhører en anden.

Stk. 4. Tvangslicens vedrørende halvleder-teknologi kan kun meddeles til offentlig ikke-kommerciel udnyttelse eller for at bringe en konkurrencebegrænsende adfærd, som er fastslået ved dom eller administrativ afgørelse, til ophør.«

9. Overskriften til lovens kapitel 10 B affattes således:

»Supplerende beskyttelsescertifikater«

10. § 91, stk. 1, affattes således:

»Erhvervsministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om indførelse af supplerende beskyttelsescertifikater.«

11. § 91, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. § 57 om strafansvar for patentindgreb finder tilsvarende anvendelse ved indgreb i den eneret, som et beskyttelsescertifikat som omhandlet i stk. 1 medfører.«

12. I § 91 indsættes som nyt stk. 4:

»Stk. 4. Erhvervsministeren kan efter forhandling med Færøernes og Grønlands hjemmestyre fastsætte bestemmelser om, at de i stk. 1 nævnte forordninger om supplerende beskyttelsescertifikater finder anvendelse på Færøerne og Grønland.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1996.

§ 3

For ansøgninger indleveret før lovens ikrafttræden finder de hidtidige regler i patentlovens § 13, stk. 1, § 14 og § 19, stk. 2, anvendelse.

§ 4

»Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.«

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget er begrundet i gennemførelsen af overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO), som Danmark ratificerede ved Folketingsbeslutning af 16. december 1994. WTO-overenskomsten skal med tiden erstatte GATT-aftalen fra 1947, men indtil da vil de to aftalekomplekser eksistere uafhængigt af hinanden.

WTO-overenskomsten trådte i kraft pr. 1. januar 1995. Dette gælder også for den del af overenskomsten, der udgøres af Aftale om Handelsrelaterede Aspekter af Intellektuelle Ejendomsrettigheder (TRIPS-aftalen). Danmark er efter TRIPS-aftalen forpligtet til at gennemføre tilpasningen af landets lovgivning inden udgangen af 1995.

Lovforslaget medfører nogle få ændringer i bestemmelser, der enten udtrykkelig angiver eller klart forudsætter en retstilstand, der afviger fra TRIPS-aftalen. Endvidere vil der ske ændringer i Patentdirektoratets bekendtgørelse nr. 1193 af 23. december 1992 om patenter og supplerende beskyttelsescertifikater.

Med lovforslaget tilsigtes det af hensyn til regelforenkling at skabe et generelt hjemmelsgrundlag for erhvervsministeren til at fastsætte administrative regler om behandling af supplerende beskyttelsescertifikater, som udfærdiges med hjemmel i forordninger udstedt af Det Europæiske Fællesskab. Endvidere er der tale om en ophævelse af lovens bestemmelser om løbedagsforskydning.

2. Lovforslagets indhold

a. TRIPS-aftalen

TRIPS-aftalen udgør et nyt emne for GATT/WTO-samarbejdet. Aftalen omfatter med visse mindre undtagelser alle former for såvel eksisterende som nye intellektuelle ejendomsrettigheder. For patentlovens vedkommende er det TRIPS-aftalens første og anden del, der nødvendiggør tilpasninger af den eksisterende lovgivning. TRIPS-aftalen fastlægger et sæt minimumsregler. Det er op til de enkelte

medlemslande, om der nationalt skal fastsættes mere restriktive regler.

I aftalens første del opstilles et krav om national behandling som et af aftalens bærende principper med de undtagelser, der tillades i henhold til bl.a. Pariserkonventionen. National behandling betyder, at ansøgere og rettighedshavere fra andre medlemslande får samme retsstilling som nationale ansøgere og rettighedshavere. I forhold til Pariserkonventionen indfører aftalen endvidere mestbegunstigelsesprincippet, som er en betydningsfuld faktor for en styrkelse af beskyttelsen af den intellektuelle ejendomsret. Mestbegunstigelsesprincippet betyder, at alle ansøgere og rettighedshavere hjemmehørende i medlemslande af TRIPS skal nyde samme fordele som ydes rettighedshavere i ethvert andet medlemsland.

Lovforslaget vil gøre det muligt at anerkende prioritet fra lande, der ikke er tilsluttet Pariserkonventionen, men som har tiltrådt WTO-overenskomsten.

En væsentlig konsekvens af tilslutningen til WTO-overenskomsten fremgår ikke direkte af lovforslaget, men vil komme til at fremgå af en ændring i § 120 i Patentdirektoratets bekendtgørelse nr. 1193 af 23. december 1992 om patenter og supplerende beskyttelsescertifikater, hvor der vil ske en udvidelse af landekredsen fra de nuværende EU-lande til hele WTO-medlemskredsen. Dette er ensbetydende med, at udnyttelse og udøvelse i et andet WTO-medlemsland sidestilles med udøvelse eller udnyttelse her i landet, jf. patentlovens § 45.

Anden del af aftalen indeholder den nærmere regulering af de enkelte delområder under intellektuelle ejendomsrettigheder. For patenter vedkommende bestemmes det, at patentbeskyttelse inden for næsten alle teknologiområder skal ydes i 20 år. Det gælder uanset om opfindelsen har lokal oprindelse eller er importeret. Der er dog visse undtagelser. Blandt de vigtigste kan nævnes, at parterne stilles frit med hensyn til, hvorvidt de vil tillade, at der udtages patent på biologiske processer og levende organismer, bortset fra mikroorganismer. I Danmark vil der således fortsat kunne meddeles patent på mikrobiologiske fremgangsmåder og produkter af sådanne frem-

gangsmåder, men ikke for plantesorter eller dyreracer eller væsentligt biologiske fremgangsmåder til fremstilling af planter eller dyr, jf. patentlovens § 1, stk. 4, 2. pkt. WTO-aftalen medfører således ingen ændringer i den danske lovgivning på dette område. I aftalen er endvidere detaljerede betingelser for brugen af patenter uden tilladelse fra rettighedsindehaveren (tvangslicenser).

Lovforslaget fastsætter og præciserer en række minimumskrav for opnåelse af tvangslicens.

b. Løbedagsforskydning

Bestemmelsen om løbedagsforskydning har været indeholdt i den danske patentlov siden 1967 og har siden været en integreret del af den harmoniserede patentlovgivning i Norden. De øvrige nordiske lande har endnu ikke ændret reglerne om løbedagsforskydning. Der forventes lignende initiativer i de øvrige nordiske lande.

Bestemmelsen om løbedagsforskydning foreslås ophævet. Det sker for at opnå en harmonisering af patentlovens bestemmelser med patentlovgivningen i lande uden for Norden, herunder bestemmelserne i Den Europæiske Patentkonvention, Patent Cooperation Treaty og Pariserkonventionen. Bestemmelsen om løbedagsforskydning er ikke i modstrid med disse konventioner, men adskiller sig herfra, da lignende regler ikke findes i de internationale bestemmelser og derfor tit giver anledning til forvirring.

Forslaget om afskaffelse af løbedagsforskydning har været behandlet i den nordiske samarbejdsgruppe om patentlovsharmonisering nedsat i marts 1994. På baggrund af en indstilling herfra er det foreslået at ophæve den nuværende regel om løbedagsforskydning. Med lovforslaget tilsigtes således en harmonisering med patentlovgivningen i andre lande, der ikke har regler om løbedagsforskydning.

Løbedagsforskydning er hidtil blevet brugt, når en ansøger ønsker at ændre i den oprindeligt indleverede ansøgning, bl.a. på baggrund af efterfølgende yderligere forbedringer af opfindelsen, eller fordi ansøgningen i første omgang var mangelfuld. Reglen åbner mulighed for en sådan udbygning, uden at der derved skal indleveres en ny ansøgning og betales et nyt ansøgningsgebyr. Anvendelsen af reglen medfører, at indleveringsdagen forskydes til det tidspunkt, hvor det nye materiale modtages hos patentmyndigheden. Reglen har hidtil højst været brugt 10 gange om året.

En ophævelse af reglen om løbedagsforskydning får den betydning, at ansøgere, der indleverer en mangelfuld ansøgning eller ønsker at ændre i ansøgningen, skal betale et nyt ansøgningsgebyr.

c. Supplerende beskyttelsescertifikater

Den eksisterende bestemmelse om supplerende beskyttelsescertifikater for lægemidler foreslås ændret til en generel bemyndigelsesbestemmelse for erhvervsministeren til at fastsætte administrative regler om behandling af supplerende beskyttelsescertifikater, herunder fastsættelse af gebyrer, særskilte undtagelsesbestemmelser fra forordningerne m.v.

Fremtidige vedtagelser af forordninger inden for området kræver herefter ikke ændring af patentlovens § 91. Bestemmelsen tilsigter således at lette og forenkle proceduren i forhold til Folketinget og administrationen for så vidt angår den administrative regeludstedelse i forbindelse med vedtagelse af forordninger udstedt af Det Europæiske Fællesskab.

Det forventes, at bestemmelsen, foruden lægemidler, vil finde anvendelse i forbindelse forslag til forordning om supplerende beskyttelsescertifikat for plantebeskyttelsesmidler, der forventes vedtaget i løbet af første halvdel af 1996.

3. Høring

Lovforslaget har været forelagt Justitsministeriet, Undervisningsministeriet, Sundhedsministeriet, Udenrigsministeriet, Landbrugs- og Fiskeriministeriet, Indenrigsministeriet, Finansministeriet, Miljø- og Energiministeriet, Ministeriet for kulturelle anliggender, Konkurrencerådet, Dansk Forening for Industriens Patentingeniører, De Danske Patentagenters Forening, Dansk Patent- og Varemærkeforening af 1953, Dansk Forening til Industriel Retsbeskyttelse, Dansk Ingeniørforening, Ingeniør-Sammenslutningen, Advokatrådet, Dansk Industri, Håndværksrådet, Landbrugsraadet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Dansk Arbejdsgiverforening, Det Danske Handelskammer, Akademiet for de tekniske videnskaber, Dansk Forening til Fremme af Opfindelser, Landsorganisationen i Danmark, formanden for Det Rådgivende Udvalg for Industriel Ejendomsret professor dr. jur. Mogens Koktvedgaard.

4. Administrative og økonomiske konsekvenser

Lovforslaget medfører, at der i Patentdirektoratet skal foretages mindre administrative omlægninger og edb-tilpasninger. Interne instrukser skal omredigeres, og der skal foranstalles en intern og ekstern informationsvirksomhed vedrørende ændringen.

Lovforslaget vil i øvrigt ikke have administrative eller statsfinansielle konsekvenser.

5. Lovforslagets erhvervsøkonomiske konsekvenser

Lovforslaget forventes ikke umiddelbart at have erhvervsøkonomiske konsekvenser. Eventuelt frem-

tidige EU-forordninger om supplerende beskyttelsescertifikater kan imidlertid, på grund af patenttidsforlængelsen og den deraf følgende manglende konkurrence i denne periode, give forhøjede priser for brugerne.

6. Forholdet til EU

Lovforslaget indebærer, at der ved anvendelsen af fremtidige EU-forordninger om supplerende beskyttelsescertifikater i Danmark, umiddelbart gennem en generel bemyndigelse til erhvervsministeren, kan udstedes administrative bestemmelser. Forslaget medvirker derfor til en smidiggørelse og lettelse af proceduren for anvendelse af EU's forordninger om supplerende beskyttelsescertifikater i Danmark.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bestemmelsen vedrører adgangen til opnåelse af prioritet. Herved kan en ansøger få noteret samme indleveringsdag for en ansøgning i Danmark, som ansøgeren har fået i det første land, hvor ansøger har indleveret en tilsvarende ansøgning.

Ændringen er en tilpasning til TRIPS-aftalens art. 1(3) og art. 2(1). Endvidere opnås fuld overensstemmelse mellem den danske bestemmelse og Den Europæiske Patentkonvention art. 87(5).

Hidtil har kun Pariserkonventionen haft regler om gensidig prioritet. Efter TRIPS-aftalen udvides anerkendelsen af prioritet fra lande, der ikke er tilsluttet Pariserkonventionen, men som har tiltrådt WTO-overenskomsten.

Forslaget medfører endvidere en præcisering af de hidtidige betingelser for anerkendelse af prioritet. Der kræves nu udtrykkeligt en bilateral eller multilateral aftale om anerkendelse af prioritet. Samtidig kræves delvis overensstemmelse mellem lovgivningen i det land, hvorfra prioritet kræves og bestemmelserne i Pariserkonventionen. jf. TRIPS-aftalens art 2, stk. 1. Samtidig kræver TRIPS-aftalens art. 2, stk. 1, overensstemmelse mellem lovgivningen i det land, hvorfra prioritet kræves og bestemmelserne i Pariserkonventionens art. 1-12 og 19. Se fodnote 1).

Den nærmere gennemførelse af TRIPS-aftalens

implementering med hensyn til prioritet vil ske ved udstedelse af en bekendtgørelse, jf. patentlovens § 6, stk. 2.

Til nr. 2

Bestemmelsen foreslås delvist ophævet som følge af den foreslåede ændring i nr. 3.

Til nr. 3

Den nuværende bestemmelse om løbedagsforskydning foreslås ophævet.

Efter bestemmelsen om løbedagsforskydning kan patentansøgeren ændre sin ansøgning i op til 6 måneder fra indleveringsdagen uden at skulle betale et nyt ansøgningsgebyr. Indleveringsdatoen forskydes herefter til tidspunktet for indlevering af ændringen. Anmodning om at benytte reglerne om løbedagsforskydning kan kun jf. § 14, stk. 2, fremsættes i en periode på 2 år fra indleveringsdagen.

Patentansøgere, der opnår en indleveringsdato på baggrund af patentlovens regler om løbedagsforskydning, risikerer at prioriteten ikke kan anerkendes, eller at det skaber forvirring, når anerkendelsen skal gennemføres i lande uden for Norden, idet der ikke findes regler svarende til de danske regler om løbedagsforskydning uden for Norden.

Med lovændringen tilsigtes en harmonisering med patentlovgivningen i andre lande, der ikke har regler om løbedagsforskydning.

Det bemærkes, at private ansøgere samt mindre virksomheder ofte indgiver en patentansøgning uden brug af en professionel patentfuldmægtig. Dette kan indebære, at ansøger senere ser sig nødsaget til at ændre i den oprindelige ansøgning. Ved indlevering af ændringsansøgningen skal der betales et nyt ansøgningsgebyr. Ophævelsen af bestemmelsen om løbedagsforskydning kræver derfor større omhu og omtanke før ansøgning indgives, hvis ansøger vil undgå ekstraomkostninger. Patentdirektoratet vil gøre opmærksom herpå i sit orienteringsmateriale.

I overgangsbestemmelserne til lovforslaget fastsættes regler om løbedagsforskydning for patentansøgere, der har søgt om patent før lovens ikrafttræden, idet de i en periode på 2 år fra indleveringsdagen jf. den hidtidige § 14, stk. 2, er berettiget til at fremsætte begæring om løbedagsforskydning.

- 1) Pariserkonventionen stiller for patenters vedkommende krav om regler om prioritet og om national behandling. Desuden indeholder konventionen regler om tvangslicens pga. manglende udøvelse. Endvidere stilles krav til regler om betalingsfrister for patentafgifter. Medlemslandene skal desuden have undtagelsesregler for skibe, fly og motorkøretøjer, der midlertidigt opholder sig på deres territorium. For indehavere af fremgangsmådepatenter gælder, at de skal kunne håndhæve deres fremgangsmådepatent overfor importerede produkter, som er fremstillet ved en fremgangsmåde, der er genstand for patent. Endelig skal hvert medlemsland være i besiddelse af en national myndighed for immaterialrettigheder.

Til nr. 4

Henvisningen til § 14 udgår som følge af, at § 14 om løbedagsforskydning ophæves. Bestemmelsen er i øvrigt uændret.

Til nr. 5

Forslaget er en konsekvens af TRIPS-aftalens art. 31(l), nr. (i) og (ii).

Forslaget vedrører udstedelse af afhængighedslicenser. Ved udstedelse af en afhængighedslicens opnår en indehaver af et patent (2. patentet), hvis udnyttelse er afhængig af udnyttelse af et patent eller en brugsmode, der tilhører en anden (1. patentet), at der kan opnås tvangsgicens til denne udnyttelse. En betingelse er dog at 2. patentet udgør et vigtigt teknisk fremskridt af væsentlig økonomisk betydning. Samtidig skal indehaveren af 1. patentet på rimelige vilkår kunne opnå tvangsgicens til udnyttelse af 2. patentet (krydslicens). Domstolene fastlægger, hvad der skal forstås ved rimelige vilkår ved udstedelse af krydslicens, jf. patentlovens § 50.

Forslaget repræsenterer i forhold til den hidtil gældende regel en præcisering af betingelserne for opnåelse af afhængighedslicens.

Til nr. 6

I den hidtil gældende danske bestemmelse om opnåelse af tvangsgicens har det ikke været en betingelse, at tvangsgicensansøgeren forudgående har søgt at opnå frivillig licens fra rettighedsindehaveren for det danske marked. Ifølge TRIPS-aftalens art. 31(b) kræves for at opnå tvangsgicens, at tvangsgicensansøgeren forgæves har forsøgt at opnå en licens på almindelige og rimelige vilkår og inden for en rimelig tid. Det har derfor været nødvendigt, at tilføje dette til de almindelige betingelser for opnåelse af tvangsgicens.

Til nr. 7

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 8. Bestemmelsen i § 49, stk. 2, 2. pkt., findes herefter i § 49, stk. 3, 1. pkt..

Til nr. 8

Forslaget i stk. 3 er en konsekvens af TRIPS-aftalens art. 31(l), herunder særligt nr. (iii).

Forslaget vedrører overdragelse af afhængighedslicenser, som meddeles i medfør af patentlovens § 46.

Ved overdragelse af tvangsgicens er det i patentlovens § 49, stk. 2, 2. pkt., en betingelse, at licensen overdrages sammen med den virksomhed, hvori den blev udnyttet, eller hvori udnyttelse var tilsigtet.

TRIPS's aftalens art. 31(l), nr. (iii), stiller yderligere det krav ved overdragelser af en tvangsgicens, der berører afhængighedslicensen, at tvangsgicensen kun må overdrages sammen med det patent, det knytter sig til – det såkaldte 2. patent.

Forslaget i stk. 4 er en konsekvens af bestemmelsen i TRIPS-aftalens art. 31(c). De hidtil gældende bestemmelser om tvangsgicens forudsætter, at tvangsgicens kan meddeles til forskellige former for erhvervsmæssig udnyttelse, afhængig af hvilken type tvangsgicens, der meddeles. Det har således hidtil været en klar forudsætning, at en tvangsgicens ville indebære en erhvervsmæssig udnyttelse. For så vidt angår tvangsgicens til udnyttelse af rettigheder, der involverer halvlederteknologi, fastsætter art. 31(c) imidlertid, at tvangsgicens kun må meddeles til offentlig ikke-kommerciel udnyttelse.

Endvidere er det fundet nødvendigt eksplicit at medtage den del af bestemmelsen, der vedrører konkurrencebegrænsende adfærd. Efter denne del af bestemmelsen kan tvangsgicens til udnyttelse af rettigheder, der involverer halvlederteknologi, meddeles med henblik på, at en konkurrencebegrænsende adfærd, der er fastslået ved dom eller administrativ afgørelse, bringes til ophør.

Baggrunden for bestemmelsen i TRIPS-aftalens art. 31(c), er de særlige forhold, der gør sig gældende for halvlederteknologi-produkter.

Sidste led af bestemmelsen i art. 31(c) kom først ind i aftaleteksten under de afsluttende forhandlinger af Uruguay-runden. Tilføjelsen blev vedtaget på ministerplan, som led i det samlede kompromis, og skyldes en amerikansk frygt for en ikke kontrollerbar anvendelse af tvangsgicens på halvlederprodukter. Danmark er forpligtet til efter TRIPS-aftalen at indføre bestemmelsen i art. 31(c) i den danske lovgivning.

Hvis en tvangsgicens meddeles for at afhjælpe konkurrenceforvridende hindringer, er medlemsstaterne imidlertid ikke forpligtet til, at opfylde betingelserne i TRIPS-aftalens art. 31(b) og (f). Ifølge TRIPS-aftalens art. 31(b) kræves der for at opnå tvangsgicens, at tvangsgicensansøgeren forgæves har forsøgt at opnå en frivillig licens, før der kan meddeles tvangsgicens. TRIPS-aftalens art. 31(f) kræver at tvangsgicens hovedsagelig udnyttes med henblik på udnyttelse på hjemmemarkedet.

Til nr. 9

Bestemmelsen foreslås ændret som følge af den foreslåede ændring i nr. 10.

Til nr. 10

I 1992 vedtog EF-ministerrådet en forordning om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler. Forordningen trådte i kraft den 2. januar 1993. Som en konsekvens af vedtagelsen blev patentloven ændret ved lov nr. 1057 af 23. december 1992, hvorved der blev indsat en konkret bemyndigelsesbestemmelse til erhvervsministeren til at fastsætte administrative gennemførelsesbestemmelser.

Efterfølgende er der blandt EU's medlemslande konstateret et flertal for vedtagelse af en lignende forordning om et supplerende beskyttelsescertifikat for plantebeskyttelsesmidler jf. KOM(94)579. I lighed med forordningen for lægemidler kræves der et hjemmelsgrundlag i patentloven for at udstede administrative anvendelsesbestemmelser, f.eks. vedrørende behandlingen af certifikaterne, specifikke undtagelsesbestemmelser fra forordningen og hjemmel for gebyrprokrævning.

For at lette og forenkle den fremtidige anvendelse af forordninger om supplerende beskyttelsescertifikater i Danmark, i forhold til Folketinget og administrationen, foreslås det at indføre en generel bemyndigelsesbestemmelse til erhvervsministeren.

Administrative bestemmelser fastsat i henhold til lovforslagets bemyndigelsesbestemmelse vil, i det omfang det er muligt, ske efter de samme retningslinier, som de nuværende bestemmelser om supplerende beskyttelsescertifikater for lægemidler er opstillet efter.

Til nr. 11

Bestemmelsen foreslås ændret som følge af den foreslåede ændring i nr. 10. Bestemmelsen er ellers uændret i forhold til tidligere.

Til nr. 12

Bestemmelsen foreslås indsat for at give mulighed for, at EU-forordningerne om supplerende beskyttelsescertifikater finder tilsvarende anvendelse på Færøerne og Grønland.

Til § 2

Af hensyn til Danmarks forpligtelser i henhold til TRIPS-aftalen om tilpasning af landets love inden udgangen af 1995 foreslås det, at loven sættes i kraft den 1. januar 1996.

Til § 3

Ansøgere, der har indleveret patentansøgning før lovens ikrafttræden kan benytte reglerne om løbedagsforskydning i op til 2 år fra indleveringsdatoen uden at blive belastet med øgede ansøgningsgebyrer, jvf. den hidtidige § 14, stk. 2.

Derfor foreslås det, at ansøgere der har handlet i tillid til de eksisterende regler i patentloven, og som har indleveret en patentansøgning før lovens ikrafttræden, stadig kan benytte de hidtidige regler om løbedagsforskydning. På denne måde undgås, at ansøgere der på grund af reglen om løbedagsforskydning ikke har kalkuleret med øgede ekstraomkostninger efterfølgende belastes økonomisk.

Til § 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan senere sættes i kraft ved kongelig anordning. Forslagets nr. 9, 10 og 11, forudsætter vedtagelse af fremtidige EU-forordninger om supplerende beskyttelsescertifikater. Færøerne og Grønland er ikke medlemmer af EU, og dermed ikke underlagt EU-bestemmelser. Med lovforslaget er der dog åbnet mulighed for, at ændringerne i nr. 9, 10 og 11, kan sættes i kraft ved kongelig anordning på Færøerne og Grønland, såfremt der måtte være ønske herom.